

Izrek

Člen 97(1) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o znamki Evropske unije je treba razlagati tako, da je pravno samostojna družba s sedežem v državi članici, ki je odvisna družba nižjega ranga obvladujoče družbe, ki nima sedeža v Uniji, „podjetje [poslovna enota]“ te obvladujoče družbe v smislu te določbe, če je ta odvisna družba središče poslovnih dejavnosti, ki ima v državi članici, v kateri je, dejansko in stalno obliko, iz katere se opravlja poslovna dejavnost, in ki se dolgoročno odraža navzven kot trajna izpostava navedene obvladujoče družbe.

(¹) UL C 38, 1.2.2016.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 18. maja 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Vilniaus apygardos administracinis teismas Litva) – UAB „Litdana“/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Zadeva C-624/15) (¹)

(Predhodno odločanje — Obdavčenje — Davek na dodano vrednost (DDV) — Direktiva 2006/112/ES — Člen 314 — Maržna ureditev — Pogoji uporabe — Zavrnitev davčnemu zavezancu, da uveljavi pravico do uporabe maržne ureditve, s strani nacionalnih davčnih organov — Podatki na računih v zvezi s tem, da je dobavitelj uporabil maržno ureditev in oprostitvev DDV — Neuporaba maržne ureditve za dobavo s strani dobavitelja — Indici, ki lahko kažejo na obstoj nepravilnosti ali goljufije pri dobavi)

(2017/C 239/09)

Jezik postopka: litovščina

Predložitevno sodišče

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: UAB „Litdana“

Tožena stranka: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

ob udeležbi: Klaipėdos apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Izrek

Člen 314 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2010/45/EU z dne 13. julija 2010, je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da pristojni organi države članice davčnemu zavezancu, ki je prejel račun, na katerem so navedene navedbe glede maržne ureditve in glede oprostitve plačila DDV, zavrnejo pravico do uporabe maržne ureditve, tudi če iz naknadnega nadzora, ki ga izvedejo ti organi, izhajajo, da prodajalec, davčni zavezanec, ki je dobavil rabljeno blago, v resnici ni uporabil te ureditve za dobavo tega blaga, razen če pristojni organi dokažejo, da davčni zavezanec ni ravnal v dobri veri ali ni sprejel vseh razumnih ukrepov, ki so v njegovi zmožnosti, da bi se prepričal, ali transakcija, ki jo je opravil, ne vodi k sodelovanju pri davčni utaji, kar pa mora preveriti predložitevno sodišče.

(¹) UL C 48, 8.2.2016.